

جهاد قلمی شهریار عامل دشمنی بیگانه ها

نام آورترین شاعر معاصر آذربایجان و حتی ایران نامید که بی گمان آثار و اشعار وی جایگاه ویژه ای در میان شعر و ادب دوستان دارد...

در حالی که سالگرد درگذشت استاد "سید محمد حسین بهجت تبریزی" ملقب به "شهریار" و روز ملی شعر و ادب فارسی نزدیک می شویم که هر از گاهی برخی تلاش ها برای تحریف آثار این ادیب معاصر کشورمان صورت می گیرد، اقدامی که به اعتقاد صاحب نظران این حوزه یک خیانت بزرگ فرهنگی است.

به گزارش خبرنگار مهر، "شهریار ملک سخن" را می توان نام آورترین شاعر معاصر آذربایجان و حتی ایران نامید که بی گمان آثار و اشعار وی جایگاه ویژه ای در میان شعر و ادب دوستان دارد، شاعری که هر چند به زبان آذربایجانی تکلم می کرد و شعر می سرود اما اشعار فارسی او نیز شهرتی مثال زدنی دارند و در این میان شاید اثر معروف "همای رحمت" روشن ترین ادله برای این ادعا باشد.

اما در این میان هر از گاهی برخی شیطنت ها برای تحریف آثار و شخصیت این شاعر پرآوزه ایرانی و آذربایجانی و با اهداف و اغراض خاص صورت می گیرد که به عقیده صاحب نظران حوزه شعر و ادب بی تردید یک خیانت بزرگ فرهنگی محسوب می شود، موضوعی که نویسنده و شاعر معاصر کشور و مولف کتاب "قافله قفقاز" در گفتگویی تفصیلی با مهر به واکاوی آن پرداخته است.

"جهاد قلمی شهریار" عامل دشمنی وابستگان فکری و سیاسی بیگانگان با وی

استاد جلال محمدی که کتاب "قافله قفقاز" از آثار شاخص وی بشمار می رود، درباره تداوم تلاش های وابستگان جریان های سیاسی بیگانه گرا و محافل خاص برای تحریف شعر و شخصیت استاد شهریار گفت: تلاش برای تحریف شخصیت هدایتگران جامعه ی بشری، سابقه ای به درازای تاریخ دارد و تحریف کتاب های آسمانی، تحریف سخنان و شخصیت پیامبران و ائمه دین، تحریف حوادث و رویدادهای تاریخی و تحریف جهت تاریخ و حتی تحریف جغرافیای کشورمان از جمله روش های شناخته شده تحریف گران است.

شاعر و نویسنده معاصر کشورمان افزود: چنانکه در قرآن کریم نیز ذکر شده است، مشرکان سعی داشتند برای انکار وحی، پیامبر بزرگ اسلام را به عنوان شاعر معرفی کنند و این یکی از بزرگترین ترفندهای مشرکان برای تحریف شخصیت نورانی و عظیم پیغمبر اسلام بود. همین روند نیز به گونه های مختلف بعدها توسط مستشرقین دنبال شد چرا که تحریفگری یکی از اقدامات دائمی جبهه باطل در زمینه های علم و ادب و معارف است تا بتوانند با جبهه حق مقابله کنند اما جبهه حق نه تنها نیازی به تحریف ندارد بلکه یکی از اقدامات دائمی حقیقت جوین تلاش برای تحریف شناسی و تحریف زدایی است.

وی با اشاره به روش های مختلفی که مخالفان حقیقت در ترویج تحریف داشته اند، تحریف شخصیت های بزرگ ادبی به خصوص شاعران را یکی از شیوه های مهم برای تاثیر گذاری به نفع جریان و جبهه باطل در جامعه دانست و در مورد تلاش های انجام شده برای تحریف شعر و شخصیت استاد شهریار نیز تصریح کرد: استاد شهریار به عنوان یک شاعر دینی از آن هنگام که شعر و شخصیت وی در کشور درخشید، آماج حملات و تحریفگری های وابستگان بیگانگان و مخالفان دین قرار گرفت.

محمدی در ادامه اظهار داشت: در دهه 40 و به ویژه پس از آنکه منظومه "حیدربابایه سلام" منتشر شد، عناصر وابسته به حزب توده (حزب کمونیست ایران) با مشاهده ی نفوذ گسترده ی این منظومه بین مردم آذربایجان و آذری های قفقاز مطالب فراوانی علیه شهریار در مطبوعات منتشر کردند چرا که این منظومه جانمایه ای دینی داشت و در واقع تجلی اندیشه ی دینی شهریار در قالب شعر بود.

نویسنده کتاب "قافله ی قفقاز" که به بررسی مکاتبات منظوم برخی شعرای قفقاز با استاد شهریار می پردازد، خاطرنشان کرد: هنگامی که عناصر بیگانه گرا و ضد دین از مخالفت مستقیم با شهریار به جایی نرسیدند، به تحریف شعر و شخصیت وی کمر بستند و برای مثال مصرع "من علی اوغلویم آزاده لرین مردی مرادی" را به "من ائلین اوغلویم..." تحریف کردند و این تحریفات برای نخستین بار از باکو شروع شد.

وی در ادامه گفت: در مجموعه هایی که به عنوان "گزیده ی شعر شهریار" در باکو منتشر شد، نه تنها اشعاری را که شهریار به زبان آذربایجانی سروده بود تحریف کردند بلکه اشعاری ضعیف و سست و نادرست با عنوان ترجمه اشعار فارسی شهریار منتشر شد که مضامین این اشعار با تفکر شهریار همخوانی ندارد و مشحون از احساسات قومگرایانه و حزبی برخی شاعران دست چندم باکوئی است.

محمدی با اشاره به دیگر روش تحریف اشعار استاد شهریار گفت: اشعاری که شهریار به زبان آذربایجانی سروده، در گویش و لهجه ی تبریز است و شهریار در مقدمه ای که بر "حیدربابایه سلام" نوشته، این نکته را متذکر شده که "حیدربابا" به لهجه ی محلی است، اما در سال های گذشته شاهد بوده ایم که "حیدربابا" را به لهجه ی باکوئی تغییر داده اند، مثلاً شهریار گفته است

"حیدربابا، ایلدیریملار شاخاندا / سئلر سولار شاققیلدیوب آخاندا..." اما تحریفگران این بیت را به صورت "حیدربابا، ایلدیریملار چاخاندا / سئلر سولار شاققیلداییب آخاندا..." تغییر داده اند.

وی با بیان اینکه دشمنی دیرین مخالفان دین و انقلاب اسلامی با شهریار هنوز هم ادامه دارد، گفت: چندی پیش کتاب "پیر پریشان اندیش" که خاطرات یکی از شاعران عضو حزب توده بود، منتشر شد که در این کتاب اهانت های زیادی به شهریار روا داشته شده و شاعر حزب توده، استاد شهریار را به صورت فردی نامتعادل به تصویر کشیده است.

وی افزود: چنانکه مقام معظم رهبری هم در بیانات خود درباره استاد شهریار تصریح کرده اند، یکی از مهمترین علل دشمنی وابستگان فکری و سیاسی بیگانگان با استاد شهریار، همراهی و همگامی این شاعر بزرگ با انقلاب اسلامی و "جهاد قلمی شهریار" در راه انقلاب اسلامی بود به گونه ای که استاد شهریار نه تنها شعرهای فراوانی درباره انقلاب و دفاع مقدس به زبان های فارسی و آذربایجانی سرود، بلکه شخصا لباس بسیجی و کسوت رزم پوشید و در بدرقه رزمندگان بسیجی به جبهه، برای بسیجیان شعر خواند و گریست.

شهریار شاعر اهل بیت (علیهم السلام) و شاعر انقلاب اسلامی است

محمدی با تاکید بر اینکه شهریار شاعر اهل بیت (علیهم السلام) و شاعران انقلاب اسلامی است، گفت: استاد شهریار صدها بیت شعر درباره ی اهل بیت دارد و بیش از دویست بیت از اشعار استاد درباره ی امام علی (علیهم السلام) یا ترجمه اشعار منسوب به آن حضرت است و دو شاهکار شهریار که از اشعار ماندگار تاریخ شعر فارسی است، یعنی شعر "علی ای همای رحمت..." و مثنوی "شب و علی" در مدح و تبیین شخصیت مولا علی (علیه السلام) سروده شده است و اعظم شعرای فارسی گوی ایران و جهان اتفاق نظر دارند که این دو شعر از شاهکارهای شعر معاصر است و از لحاظ نفوذ مردمی نیز نظیری ندارند.

این شاعر معاصر در ادامه تصریح کرد: از طرفی اشعاری که شهریار درباره ی انقلاب اسلامی و دفاع مقدس سروده نیز علاوه بر ارزش ادبی خاص آنها و شهریارانه بودنشان، تاثیر شگفتی در شکل گیری جریان شعر دفاع مقدس در ایران داشت و بسیاری از مخالفت های عناصر بیگانه گرا بخصوص روشنفکران و قومگرایان با شهریار نیز در همین نکته نهفته است چرا که آنها به شدت تلاش کردند تا شهریار را از همراهی و همگامی با انقلاب و دفاع مقدس و رهبری انقلاب بازدارند، اما موفق نشدند و کینه ی خود را در قالب هجویه ها و تحریف ها به نمایش گذاشتند.

محمدی با تاکید بر اینکه یکی از خطرناکترین شیوه های تحریف درباره شخصیت شهریار، تحریف مخملی و نرم است، در تبیین این شیوه گفت: در مواردی، در قالب کنگره یا همایش بزرگداشت شهریار در داخل کشور که توسط دستگاه های فرهنگی ترتیب داده می شوند، مقالاتی با "عناوین و موضوعات خاص" سفارش داده شده و در قالب مجموعه های یا عنوان "یادنامه" یا "مجموعه مقالات کنگره" منتشر می شوند که در این مقالات، شعرو شخصیت دینی و انقلابی استاد شهریار در غبار فراموشی استنار و مخفی می شود.

وی افزود: در این گونه همایش ها موضوعاتی مانند "ترانه ها و ضرب المثلهای در شعر شهریار"، "نقش موسیقی در شعر شهریار"، "نوآوریهای ادبی و..." و موضوعاتی از این دست به عنوان عناوین برای نگارش مقالات تعیین می شود و موضوعاتی مانند "شهریار و اهل بیت (علیهم السلام)"، "شهریار و انقلاب اسلامی"، "شهریار و دفاع مقدس" و دیگر موضوعاتی که می توانند تبیین گر اندیشه ی دینی و انقلابی وی برای نسل امروز و آینده باشد، به فراموشی سپرده می شود.

محمدی همچنین گفت: در نتیجه ی اینگونه فعالیت های تحریفگرانه، شخصیت و شعر شهریار برای نسل امروز و آینده در هاله ای از ابهام قرار می گیرد و در واقع شخصیتی تحریف شده از شهریار برای نسل امروز معرفی می شود بطوریکه برای نمونه بسیاری از مقالات کتاب "دیدار آشنا" که مجموعه مقالات مجمع جهانی شهریار در سال 1377 بوده، در مخالفت با اندیشه دینی و عرفانی استاد شهریار و حتی علیه تمامیت ارضی ایران اسلامی است.

نویسنده کتاب "قافله قفقاز" در ادامه افزود: شهریار شاعر قرآنی بود و انس زیادی با قرآن داشت و چنان به قرآن کریم عشق می ورزید که به خط زیبای خود شروع به نگارش قرآن کریم کرد و در حدود ثلث قرآن را با خط خود نوشت و قرآن کریم تجلی گسترده ای در اشعار استاد شهریار دارد و نمی توان آیین و همایشی به یاد شهریار برپا کرد و از بررسی و تبیین تجلی قرآن در شعر شهریار غفلت ورزید.

اهل قلم و ادب و دستگاه های فرهنگی باید به "وظیفه تاریخی" خود در مقابل شهریار ملک سخن عمل کنند

وی با اشاره به بیانات مقام معظم رهبری در عیادت برخی از اهل هنر و ادب از ایشان درباره ی پروین اعتصامی گفت: پروین اعتصامی نیز به دلیل اندیشه و شعر دینی و اخلاقی و پاکیزه اش مانند شهریار مورد بغض جریانهای آلوده بود و تلاش می کردند برخی شاعران زن را که با عاشقانه سرایی های نازل و در مواردی خلاف عفت بیان، جایگاه والای زن و شعر را زیر سوال می بردند، در مقابل پروین اعتصامی مطرح کرده و با تبلیغات در برخی مطبوعات داخلی و رسانه های صوتی و تصویری بیگانگان بخصوص در آمریکا و انگلیس و چهره سازی های کاذب از امثال بهبهانی و فرخزاد و از سویی با تحقیر پروین به عنوان "شاعر نخود و لوبیا"، درخشش پروین را در آسمان شعر ایران کم فروغ کنند اما با همه ی تلاش خود نتوانستند به این هدف برسند و امروز دیوان پروین اعتصامی، یکی از پرتیراژترین کتابهای شعر تاریخ چاپ در ایران است. چنانکه دیوان شهریار نیز چنین است.

محمدی که کنگره ی بزرگداشت شهریار در سال 1373 در تبریز با مسئولیت وی برگزار شد، پیام مقام معظم رهبری بعد از وفات شهریار را سندی بر شناخت و معرفی هویت و شعر و شخصیت شهریار دانست و با اشاره به اینکه تحریف شخصیت شهریار

صرفاً یک خیانت ادبی نیست بلکه در واقع تحریف تاریخ و ادبیات انقلاب و هویت شعر دینی و یک خیانت فرهنگی بزرگ است، گفت: پیام رهبر معظم انقلاب اسلامی که بعد از درگذشت استاد شهریار از سوی ایشان صادر شد، می تواند دربرپایی آیین های بزرگداشت و پیشگیری از تحریف شخصیت دینی و انقلابی استاد شهریار، به عنوان دستورالعملی برای مسوولان فرهنگی در کانون توجه قرار گیرد.

وی افزود: در این پیام آمده است: شهریار شعر و ادب ایران درگذشت، این مرد بزرگ و این شاعر کهن، با دلی جوان و لبالب از شوق و احساس و با درک وظیفه بزرگ شاعر دوران انقلاب، همه ی سرمایه ی عظیم ذوق و هنر خود را در خدمت هدف و راهی گذاشت که کشور او و مردم او برگزیده و برای آن تن به فداکاری داده بودند. او انقلاب را و جهاد و شهادت را در شعر روان و روشن خود سرود و برترین مضمون دوران عمر با برکت خود را، در بخش پایانی شعر ماندگار خویش گنجانید، او پیام انقلاب اسلامی را با دلی نیوشید که از کودکی به پیام قرآن گوش سپرده و در همه ی آخر عمر، در اسرار و معارف آن به غور و تدبر پرداخته بود، او عاشق قرآن بود و قرآن مجسم و زنده را در انقلاب اسلامی و نظام اسلامی مشاهده می کرد، از آنرو خود را در خدمت انقلاب گذاشت و به مردمی که جان در گرو آن نهاده بودند، پاسخ مثبت داد، درخشانترین هنر شهریار آن است که وظیفه ی تاریخی خود را شناخت و با همه ی وجود و با کمال خلوص به آن عمل کرد."

نویسنده کتاب "قافله قفقاز" در پایان تصریح کرد: مقام معظم رهبری از "شناختن وظیفه تاریخی" به عنوان درخشانترین هنر شهریار یاد کرده اند و امروز وظیفه ی اهل قلم و ادب و بخصوص دستگاه های فرهنگی نیزاین است که در مقابل شهریار ملک سخن، "وظیفه تاریخی" خود را بشناسند و به آن عمل کنند، شناختن وظیفه تاریخی، حاکی از داشتن بصیرت و شجاعت است چنانکه در تاریخ شیعه و ایران شاعرانی مانند دعبل، سید حمیری، فرزдық، مهرداد اوستا و استاد شهریار این وظیفه ی تاریخی را شناختند و با کمال شجاعت و خلوص و بدون هراس از تحقیرها و تهمت ها و تحریف ها و با سرودن اشعار بلند و روشنگر و هدایتگر به این وظیفه تاریخی عمل کردند.

گفتگو از: اسد بابایی